

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

Donatiu de l'Ajuntament

SUMARI

Temperament del Dr. Torras i Bages, per
† FRANCISCO Bisbe de Girona.—*Minerva*, col·lec-
ció popular dels coneixements indispensables; pros-
pecte.—*La nostra Escola i el Teatre Català*
(acabament) per Adrià Gual.—*Notes d'Art*.—*Notes*
ciutadanes.—*Noticiari*.

ANY II NÚM. XXXV

OLOT, 5 MAIG DE 1916

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. 1'25 pessetes trimestre.
Número solt 10 céntims.

ANUNCIS { Una plana. 5 pessetes
Meitat de plana. . . . 3 »
Quart de plana 2 »
Octau de plana 1'50 »

DESCOMPTES

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES { Una plana. . . 6 pessetes
Meitat de plana 4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50
» rústica, » 6'00

== Manual Práctico del Método Montessori ==

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.
Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE
CORTS CATALANES, 392.--BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXXV

OLOT, 5 MAIG DE 1916

TEMPERAMENT DEL DR. TORRAS I BAGES

Molt i molt, i amb tota justícia, es pregonen les ensenyances que el malaguanyat senyor Bisbe difunt de Vich (q. a c. s.), ha donat durant la seva estada en aquest món, ensenyances contingudes en els seus llibres, discursos, pastorals i altres escrits; i efectivament, per molt que s'aplaudeixi el gran bé que amb ells ha fet, mai s'arribarà a reconeixè-ho com és degut, perquè cada pàgina seva és una font abundosa de vera sabiduria, i projecten potent llum, i obren llarc camí en l'ordre de coses a que pertanyen.

Baix aquest punt de vista, el Dr. Torras continuarà parlant després de mort, podent aplicàr-se-li l'elogi de la Sagrada Escripura: *defunctus adhuc loquitur*, i no es pot dubtar que els seus escrits resistiran la empenya dels segles.

Mes les ensenyances del Dr. Torras no s'inclouen tan sols en els seus escrits, i en aquella paraula sempre lluminosa que sortia dels seus llavis, sinó que tots els seus actes, totes les manifestacions de la seva vida, foren educatives.

Lo més difícil de trobar-se en els homes és l'equilibri; tenir un temperament armònic, sens estridències, ni en les seves accions, ni en les seves paraules, com en cap de les seves exterioritats; trobar-los sempre iguals, ecuànims... i això, tan difícil en la generalitat dels homes, va ser una de les qualitats més característiques del senyor Bisbe difunt. Mai se'l trobava de mal humor, ni violent en res; els mateixos actes enèrgics, que no li

mancaven quan n'era l'hora, els realitzava amb una serenitat i finor maravelloses. Podríem dir, que, ajudat de la gràcia divina, sapigué governar tant bé la seva naturalesa, que apenes se li notaven les tares del pecat original, que tant acostumen ensenyar els homes. Per això pogué un dia donar, en la «Acadèmia de la Joventut Catòlica de Barcelona», aquelles Conferències sobre la *Formació del caràcter*, en les que posà tant plana la manera de combatre les passions i aficions desordenades, que no semblen altra cosa que l'art de reconstruir l'home, tal com l'havia format en son principi el Criador. El Dr. Torras, en aquelles Conferències, no tant sols exposava lo que li havien ensenyat els grans mestres d'esperit i lo que li dictava la seva clara intel·ligència, sinó que a l'ensems exposava, sens dubte, lo que havia practicat en sí mateix.

Veusaquí, doncs, una de les coses més admirables de la personalitat del Prelat a qui plorem, i una de les seves ensenyances pràctiques que més tindriem d'aprendre d'ell tots els qui estem enamorats del seu magisteri. Avui regna una febre de reforma, que quasi bé no respecta res del passat. Sembla que tot lo que porta marca del temps modern té entrada lliure per tot arreu; voldríem reformar-ho tot i a tothom, i amb lo que menys es pensa és en reformar-se cada hù a sí mateix. Això, si fos complet, si abarqués no sols als altres, sinó també a nosaltres mateixos, tal volta podria ser profitós, i donaria resultats molt positius en mig de la desfeta actual, mes no s'hi pensa gens en corretgir-nos a nosaltres; tot lo nostre zel mira cap als demés.

Doncs, aprenem la lliçó que ens donà el Dr. Torras i Bages, que si fou un gran pedagog que enriqueí el món amb les lluminoses ensenyances contingudes en els seus escrits, va ser encara més un home exemplaríssim en vence's a sí mateix i en equilibrar la seva naturalesa talment com hu feien els Sants.

No és aquesta última lliçó per a ser menyspreuada, al contrari, devem aprofitar-la, considerant que aquesta manera d'ésser va fer que l'Il·lustríssim Dr. D. Josep Torras i Bages fos una personalitat exemplar en tot el curs de la seva vida, i un home envejable per la serenitat de la seva cristiana i santa mort.

† FRANCISCO, BISBE DE GIRONA

MINERVA

COLECCIÓ POPULAR DELS CONEIXEMENTS INDISPENSABLES.—*Publicació del Consell de Pedagogia de la Diputació de Barcelona.*

Es una exigència imperiosa del nostre temps la publicació d'obres de caràcter popular que facin arribar a tos indrets, en benèfica difusió, moltes i diverses coneixences que constitueixen el fons comú de la cultura general. I aquesta exigència imperiosa se'n fa encara més en aquells països que, sigui per la causa que es vulgui, es troven reçagats i no tenen consciència i senten l'impuls generós de guanyar el temps que han perdut, o els han fet perdre les circumstancies.

Tots els grans problemes que agiten el mon son lligats íntimament amb el de la cultura. Els pobles que no vagin a l'avantguarda d'ella, han de viure per força en dependència dels que hi van. Aixó porta la necessitat d'organismes d'estudi superior i d'alta creació científica i artística, però porta també, com complement indispensable, la d'òrguens de vulgarització que en difonguin els beneficis fins amaran-ne totes les classes de la societat de les més elevades a les més humils.

Per altra banda, la tendència creixent a l'especialització, nada de la mateixa complexitat de la vida moderna, porta els homes a negligir coneixements indispensables, ja deixant d'adquirir-los, ja oblidant-los si és que els han posseït. Aixó representa un gran inconvenient per la cultura, inconvenient que s'agrava a casa nostra amb l'absència de plans orgànics d'ensenyança que responguin a les veritables necessitats del país i creïn aquell ambient que en altres indrets és l'aglutinant benèfic que estableix la deguda relació entre els homes que es dediquen a les més diverses activitats, siguin de l'ordre de l'esperit, siguin de l'ordre material.

Amb intent de suplir semblant deficiencia, de crear i estendre tant com sigui possible aquell ambient, ve la Col·lecció popular dels coneixements indispensables, que es publicarà sota el títol de MINERVA i en condicions materials que la posin a l'abast de totes les fortunes, puix cada obra, formant un llibret de trentadugues pàgines, amb les il·lustracions que requereix el text, ja intercalades, ja en làmina solta sobre paper mat, serà venuda al preu ínfim de trentacinc cèntims.

De les materies variadíssimes que es contindràn en aquesta «Col·lec-

ció dels coneixements indispensables» i de l'autoritat dels autors als quals s'encomana la redacció, en donarà idea el detall de les obres que en tenim en premsa i en preparació.

EN PREMSA

1.—«El radi i la Radiologia», per Esteve Terrades, membre de l'Institut.

2.—«Oceanografia», per Josep Maluquer, Secretari de la Institució Municipal de Ciències Naturals.

3.—«Les malalties de la ment», per J. Alsina i Melis, Director del Manicomi provincial de Barcelona.

4.—«Resum de Geografia d'Europa», per Joànn Palau i Vera, Doctor en Filosofia i Lletres de Barcelona.

5.—«La Prehistoria», per P. Bosch i Guimpera, Professor de la Facultat de Filosofia i Lletres de Barcelona.

6.—«Nocions de Liturgia Cristiana», per J. Tarré, prevere.

7.—«Resum d'Astronomia», per E. Fontseré, Professor a la Facultat de Ciències de Barcelona.

8.—«Resum de literatura llatina», per Carles Riba, Doctor en Filosofia i Lletres.

9.—«Una visita al Museu de Barcelona», per J. Folch i Torres, Bibliotecari del Museu.

EN PREPARACIO

«Higiene de l'alimentació», per J. Torroella, Dr. en Medicina.

«Resum d'Anatomia i Fisiologia humanes», per A. Pi i Suñer, membre de l'Institut.

«Les frases famoses», per Lluís Segalà i Estalella, membre de l'Institut.

«Les doctrines socials contemporànies», per Miquel Vidal i Guardiola, Professor a l'Escola de Funcionaris.

«Les doctrines nacionalistes contemporànies», per Manuel Raventós, Professor a l'Escola de Funcionaris.

«Manual d'Electricitat», per Rafel Campalans, Professor a l'Escola d'Agricultura.

«La Pedagogia en les arts del dibuix», per Francesc Galf, Director de l'Escola dels Bells Oficis.

«Resum d'Arqueologia cristiana», per Josep Gudiol, prevere, conservador del Museu Diocesà de Vich.

«Com s'ordena i cataloga una Biblioteca», per Jordi Rubió, Director de la Biblioteca de Catalunya.

«Introducció a la Filosofia», per Eugeni d'Ors, membre de l'Institut.

«Historia de la Música», per J. Pena, Director de l'Associació Wagneriana de Barcelona.

«Historia de la poesia catalana», per Jaume Massó i Torrents, membre de l'Institut.

«Resum de Botànica», pel P. Barnola, S. J.

LA NOSTRA ESCOLA I EL TEATRE CATALA

CONFERENCIA DONADA EN EL TEATRE PRINCIPAL EL DÍA 19 DE MARÇ
DE AQUEST ANY

(Acabament)

No és un secret que'l veritable teatre, el teatre cultural, lo mateix que les institucions benèfiques, s'es inventat per fer el bé, i perque costi diners que no's recobren amb diners.

L'arcontat helènic, conferia l'honor al triat contribuint perque sofragués els cabals necessaris per la representació dramàtica anyal.

Les corporacions religioses i les cofradfes de l'edat mitjana, tregueren dels seus fons lo menester per inculcar amb l'auxili del teatre les idees de fé, d'amor i d'exemple en el poble. Prínceps, reis i grans senyors del Renaixement se feren un deure de la protecció del teatre, i mercés al seu propòsit un sens nombre de genis varen alçar el vol i forces nacionalitats teatrals se varen afirmar mercés a la seva generositat, l'any mateix senyors, a que's reduiria el teatre mundial si degués refiar-se de les iniciatives particulars? A les explotacions, res més que a les explotacions mercantils, quasi sempre en detreiment de l'eficacia moral.

Ni França, ni Alemanya, ni Inglaterra, ni Italia, tindrien els seus teatres nacionals, si els caps de la nació no possessin a son servei els cabals precisos per fer obra benèfica del teatre.

Si Catalunya vol tenir teatre Nacional, si veritablement Catalunya el necessita, no l'obtindrà més que per l'apoiament del *Estat Català*, al entorn del qual se formaràn totes les garantíes d'ordre moral i material.

Pero per arribar a la realització de tan bell somni, cal per demunt de tot un desig vehement per part de tota la *nació Catalana* i que un clam s'aixequi reclamant l'acompliment d'obra tan significativa, sense la qual la fisonomia de la nostra nacionalitat resta indefinida.

L'*Escola* es sens dupte un primer pas cap a l'aspiració pregonada, pero per ella sola no es prou.

Catalunya sencera cal que reclami aquest dret, i si no ho fa aixís, que abdiqui a la possessió del seu teatre.

Pero senyors..... deturem-nos aquí. I disposem-nos a realitzar allò per lo que som vinguts, i demunt lo qual ens convé dir unes poques paraules clausurant amb elles aquest nostre parlament.

Dintre d'uns instants, els alumnes de la nostra Escola, es a dir, un grupo dels nostres alumnes se vos presentarà per interpretar dugues obres.

Jo no sé si la vostra amabilitat, la vostra bona voluntat per nosaltres, vos fa esperar de nosaltres, més de lo que podem oferir-vos.

Es sens dubte el primer cop que sereu espectadors d'un tal espectacle, pero cal, per situar-nos, que tingue-ho en compte la realitat del mateix.

No veurèu actors, veurèu escolars. Alguns d'ells per primera volta veurà avui el públic amb tota la seva magnificència, altres el veuen de fa poc alguns, els menys l'han vist d'aprop mes vegades, però en conjunt son alumnes, i duen més arre'ada la diciplina i el bon desig, que no pas una pràctica a proba de totes les contingencies.

Però en canvi senyors, aquesta circumstancia, enclou en si un alicient benefici.

L'actor deü fer-ne forsosament devant del públic, i heusaquí per ont el públic desempenya un paper importantíssim en el procés dels seus actors; col·laborant amb ells al judicar-los en els seus primers passos.

L'art del teatre es art de col·laboració. Sala i escenari formen un tot, i el públic artista deu anar sempre de parella amb les intencions del artista a qui judica, penetrant-ne dels seus intents i ajudant a la seva formació. També doncs es comés d'artista el vostre, i si als vostres alumnes els ha cabut la sort de que fos el de Olot el primer públic de les seves projectades excursions escolars, no cal amagar, que també a Olot li ha cabut l'honra de ser la primera a col·laborar amb el seu esforç.

Sols aixís senyors se fan les obres nacionals, aportant-hi tothom el seu esforç.

Una cobla d'escolars venen al devant vostre plens d'amor i de sollicitut, judiqueulos per lo que son. Ells posen als vostres peus l'esforç de la seva voluntat. Ells per Catalunya s'aventuren animosament al vostre entorn. Rebeu-los com germans, com estudiants que son. La vella d'avui té l'encant dels bells intents; no pas dels grans acerts.

Res hi farà: l'amistat, esforç, acert i febleses, fem de tot plegat una garlanda de bondats i d'entussiasmes que'ns mostri a tots artistes d'un desig suprem.

Catalunya sencera necessita d'un gran esforç per assolir les grans gestes que li calen.

Olot: el nostre salut va embolquellat amb el nostre esforç. Siga tot per la nostra estimada Catalunya.

ADRIÀ GUAL

NOTES D'ART

IVO PASCUAL.—Exposa al Saló Parés l'Ivo Pascual una sèrie de paisatjes d'Olot, Girona i Besalú.

No farem alusió a les obres d'una orientació ja coneguda en nostre artista, car tota la crítica catalana ens l'ha donat a conèixer; sols ens detindrem en la seva última època ont s'hi pot veure un pas ben remarcable.

En pintura i generalment en totes les Belles Arts, les renovacions se produeixen periodicament; el canvi de paisatge, la represa del treball, després d'un temps de dedicar-se a un altre afer, pot donar-nos aquesta renovació, i pot dir-se que aquesta es tant més bona, quant menys s'aparta de la pròpia personalitat, car pot donar-se el cas d'una renovació, no per influència de la naturalesa, o per un esforç intel·lectual, sinó per influència d'altri o sía la repetició d'una cosa ja feta, i en aquest cas, te una valor completament exterior; ço es, les mans evolucionen, no la intel·ligència.

Doncs bé, en Pascual en la seva última renovació, ens recorda en Pascual de quant pintaba en les seves terres de Tarragona. Avui podem dir que les d'Olot també ho son de seves, car acaba de mostrar-ho per el resultat viu i comprés de ses últimes pintures, resultat del contacte amb la naturalesa, segons sa pròpia visió.

Aquesta exposició es el resultat de tres anys de treball. Després d'una minuciosa selecció, vintiquatre teles son exposades totes hermoses, pero les més belles son les últimes, tan en les que's veu la pura personalitat, del autor com les que, sens conèixer-lo, tenen certa relació amb el pintor francès Rousell.

Felicitem al pintor per ses obres i per la selecció que n'ha fet.

EXPOSICIÓ DE LES ARTS I ELS ARTISTES.—El primer de Maig s'inaugurà a les Galeries Layetanes, l'exposició anyal de Les Arts i els Artistes, promet esser molt interessant, car hi concorren aquest any, tots els que componen aquesta societat.

UNA PUBLICACIÓ D'ART.—Sembla sortirà a la llum també, dins el present mes de Maig, una revista mensual de Belles Arts qual nom serà *La Estampa*. La part gràfica, serà gravada per els mateixos dibuixants per mitjà de boixos, linoleums i trespes. Estarà integrada la redacció per els mateixos de Revista Nova, amb nous elements de més a més.

F. VAYREDA

NOTES CIUTADANES

LA SANTA PASTORAL VISITA.—La ciutat entera ha quedat pietosament edificada de les imponderables qualitats apostòliques del nostre venerable Prelat, el qual ha escampat arreu la suavíssima flaire de una amorosa unció evangèlica. Veritablement reconforta l'esperit l'haver pogut constatar que nostra població serva encara el llevat cristià suficient per a redimir-se de la atonia espiritual en que viu, quan te la sort de rebre la impressió càlida de les virtuts apostòliques, com ha succeït ara amb la Santa Pastoral Visita.

Deu vulgui que l'exemple del nostre zelosíssim Prelat, escampat amb generosa abundància, sigui el punt de partida per a una actuació cristiana renovadora i netament evangèlica que redimeixi a la nostra ciutat de una llarga i penosa época de decadència a que la portaren influències de un lamentable desviament del verdader esperit cristià.

Per a contribuir a que la veu i l'esperit del Reverendíssim Senyor Bisbe sigui mes amplemment difondit honorem avui nostra Revista amb una bella pàgina brollada de sa inspirada ploma, la qual reproduïm de la notabilíssima Revista *Vida Cristiana*, publicació que per sa llegítima autoritat i per sa puríssima valor relligiosa no hauria de faltar en cap casa cristiana.

PER A EL SENYOR ARCALDE.—Fa molts dies per no dir setmanes, que's veu en aquestos carrers, importunant als veïns, una criatura d'uns deu o onze anys, portant-ne una altre que no passarà de dos, a la qual deixa abandonada en qualsevol recó d'acera i amb llurs plors fa que moltes vegades se reuneixin un gros número de compassius transeunts estranyats de l'abandó de la pobre criatureta i fent mil comentaris, per cert gens favorables als agents de la autoritat. Per tota satisfacció dels curiosos es diu que aquelles criatures tenen els pares a sota el pont. ¿Que fan tants dies sota el pont aquestos mals subjectes que deixen abandonades per nostra Ciutat criatures petites? Serà que no saben o no volen complir ses obligacions però, en tot cas, la responsabilitat es de V., a no ser que interpreti malament la llei de repressió de la mendicitat, com males llengües diuen i nosaltres no volem creurer, puix la paraula *repressió* es prou clara per no esser convertida en *protecció*.

PERE AUBERT
Impressor — Olot

GLOSARI DE XENIVS

(1916 a 1914)

Se publica en fascicles setmanals,
contenint aproximadament un mes
de Glosari

Preus de subscripció:

El fascicle setmanal, 25 cèntims
Suscripció trimestral, 3 pessetes

S'admeten suscripcions a Barcelona
a casa J. Bartra Laborde
«Tallers Gràfics Montserrat»
Bilbao, 207

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anual-
ment dos volums d'unes 400 pàgines
cada un. La publicació es farà cada
mes, llevat els de Juliol, Agost i
Setembre, en fascicles d'un míni-
mum de 80 pàgines.

Preu de subscripció anual 4 ptes.

Número solt, 50 cèntims

Venda i subscripció a Olot:

LLIBRERIA BONET

Carrer Major, n.º 3

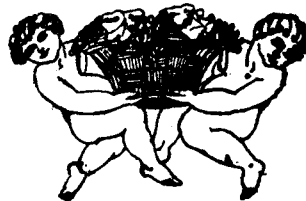
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camisería, Corbatería,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Llanes, Sedes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

D. Enric Danés i Torras

FARMACÉUTIC

morí el dia 16 d'Abril últim, als 25 anys d'edat,

havent rebut els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Sos germans Joaquim, Josep, Daniel, Antonia, Sor Assumpció (Escolapia), Pilar i Concepció, germans polítics Joan Sacrest Gütyó, Francesc Puig Trasfí i Joan Martí Matlleu, la seva promesa Maria Pietat Llach i Puig, la Srta. Maria Llongarriu Saguer, tio Hermenegild Danés Coldecarrera, tíos polítics, nebots, cosins i demés parents, preguen l'assistència als **OFICIS DE ENTERRO I FUNERALS** que se celebraran en la Iglesia de Ntra. Sra. del Tura, el dimars, dia 9 de Maig, a dos quarts de nou, i als **ANIVERSARIS**, de misses que se celebraran cada mitja hora des de les cinc fins a les dotze (amb ofertori les tres darreres), l'endemà, dia 10, en l'Iglesia de Ntra. Sra. del Carme.

Olot, 6 Maig de 1916.

Per respecte a la santetat del Temple el dól se dona per despedit

NOTICIARI

ADICIÓ AL NUM. XXXV DE VIDA OLOTINA

El divendres passat, a l'hora anunciada, feu sa solemne entrada en nostra població el Reverendíssim Prelat Diocesà començant la Visita Pastoral. Fou una imposanta manifestació a la qual assistiren totes les comunitats religioses, autoritats, comissions de entitats i una grandiosa gentada.

Al arribar la processó al Temple Parroquial tinguèren lloc les cerimònies litúrgiques propies de la Santa Visita i en mig d'elles pujà el Senyor Bisbe a la trona pronunciant una fervorosa plàtica de salutació a la nostra ciutat i de convit i exortació per a que per tots els feligresos fós aprofitada espiritualment la Santa Pastoral Visita.

El diumenge al matí se celebrà la enternidora cerimònia de la Comunió Solemne dels nens i nenes, a qual pietós acte hi assistí l'Excel·lentíssim Ajuntament.

L'Il·lustríssim Senyor Bisbe celebrà de Pontifical, predicà una eloqüent plàtica i administrà per ses propies mans la Sagrada Eucaristia, a tots els petits que feien la Comunió Solemne.

Assistí a dit acte, que revestí inusitada esplendor, una nombrosíssima moltitud de fidels, siguent una de les Comunió generals mes concorregudes de les que s'hagin celebrat en nostra ciutat.

El diumenge a la tarda tingué lloc en el camp del «Olot Deportivo» la anunciada festa organitzada per l'Associació Catequística d'aquesta ciutat en obsequi del Sr. Bisbe Doctor D. Francisco de P. Mas.

Donava goig de veure aquell aplec de més d'un miler de criatures, de totes edats i de totes les classes socials, que agrupats en les distintes seccions catequístiques festejaven amb gran alegria al Il·lustríssim Prelat, el qual corresponia amanyagant dolçament els petits i enamorant-los amb sa jovialitat i senzillesa.

Dilluns al matí l'Il·lustríssim Senyor Bisbe assistí al menjador dels pobres, en el moment de repartir-los-hi el dinar, conversant amb la majoria d'ells que contestaven faguers al sentir amb la senzillesa i

amabilitat que sa Il·lustríssima els preguntaba.

També s'enterà minusiosament, pels senyors de la Junta, de la obra de «La Caritat» fent-los-hi atinades observacions a la vegada que'ls entregaba trescentes pessetes, volguent aixís contribuir a l'obra caritativa que sostenen els bons olotins.

Tingué paraules d'elogi per les Germanes Carmelites al veure-les repartir les viandes als pobres i comprengué la necessitat de l'instal·lació del nou local, puix, apart de les males condicions de l'actual, aquest es insuficient.

Al ésser despedit pels senyors de la Junta, passà, acompanyat dels senyors i senyores de les del Sant Hospital, a visitar les dependències del mateix, fent-se càrrec de l'estat en que's troba cada departament, entregant, al despedir-se, a l'administració, la important quantitat de 1000 pessetes.

En la visita que l'Il·lustríssim Senyor Bisbe feu el dimarts al Patronat de l'Inmaculada i Sant Antoni entregà 200 pessetes per a contribuir al sosteniment de aquella benemèrita institució.

En la impossibilitat de donar notícia detallada de tots els actes que han tingut lloc en aquets dies amb motiu de la Visita Pastoral, lo qual ens ha obligat a ocupar-nos sols dels mes importants, terminarem aquestes breus notes posant dugues paraules sobre la solemne Vetllada

que el «Centre Catòlic» oferí al Senyor Bisbe el dimecres al vespre.

Els salons de dita societat estabben atapaits de una concorrencia distingida, la qual aplaudí com se mereixien les triades composicions poètiques i musicals que s'oferiren a sa Il·lustríssima. Ademés el digne vis-president del Centre D. Marià Malagelada dirigí la paraula al Senyor Bisbe posant-li de relleu l'història de la Societat i demanant-li son consell per a sa acció futura. El Dr. Más, amb la galanura de estil que es característica de sa oratoria, pronuncià un bell discurs exortant als socis del Centre a que en tota ocasió obressin com a cristians, unic camí per a conuiuier dignament i ésser verament útils a la Relligió.

El dimecres l'Exm. Ajuntament celebrà sessió de primera convocatòria baix la presidència del arcalde accidental Sr. Mir i assistiren els regidors senyors Bretcha, Bassols, Puig, Pujol, Bolós, Barnadas, Teixidor Solanich, Pagés, Legares i Mató.

Aprovada l'acta de la sessió anterior se donà compte de la distribució de fondos per a el present mes, quedant aprovada.

Se facultà a la comissió de Foment per a assistir a la benedicció del manantial de S. Roc.

S'acordà la designació dels regidors senyors Bretcha i Bolós per a que formin també part de la comissió de Governació.

S'aprovaren els comptes examinats per les comissions permanents.

Se llegí un informe de la comissió de Foment, que estava sobre la taula, en la sollicitud de varis propietaris i veïns del carrer de Fluvià.

El senyor Pagés presentà una proposició incidental per a que dit informe passés a la comissió Central essent rebutjada i després de molt debat se posà a votació dit informe quedant aprovat.

S'acordà quedés per vuit dies sobre la taula un informe de la comissió Central referent a la sollicitud de la Sra. Badia sobre la font de S. Ignasi.

Finalment s'accedí a lo demanat per la Comissió Organitzadora de la «Rondalla Olotina» demanant el teatre per la nit del pròxim diumenge.

Després de la sessió municipal que acabem de ressenyar i a conseqüència de debats esdevinguts durant la mateixa sorgí un incident de caracter personal entre els regidors senyors Teixidor i Bassols, entre els quals es creuaren paraules d'una extremada violència fins al punt de que fou necessaria la intervenció dels presents per a evitar una escena lamentable.

En la sessió celebrada el dilluns per la Diputació de Girona fou aprovat un dictamen de la Comissió d'Hisenda per el qual se concedeix el perdó de contribució a nostre terme municipal, per 8355'98 pesse-

tes, a Santa Pau, per 557'68 i a Begudà per 289981', amb motiu de la perdua de collites per causa de les pedregades del istiu passat.

El diumenge passat estant de pesca en el Pasteral nostre distingit amic particular el conegut advocat D. Joan Capdevila tingué la desgracia de caure amb tant mala sort que's trencà una cama. Conduït el pacient en automòvil fou portat a son domicili a última hora de la nit.

No cal dir que li desitjem un prompte restabliment.

El dia 14 del corrent donarà un concert en el Teatre Principal de Girona la notabilíssima «Orquestra Sinfònica de Barcelona» que dirigeix el il·lustre mestre Lamote de Grignon.

Es molt de notar el desvetllament musical que s'observa d'un temps en aquesta part a Girona en qual ciutat sovintejen les manifestacions d'aquell art.

El diumenge pròxim tindrà lloc en el «Centro Obrero» un ball amenitzat per el quintet que dirigeix el pianista D. Celestí Bofill.

El pròxim diumenge se celebrarà el Roser de Sant Joan les Fonts per el qual hi ha contractada la orquestra «La Selvatana» de Cassà de la Selva.

El dia primer del corrent se reanuda el servei d'automòvils de passatgers de nostra ciutat a Sant Joan les Abadesses. De moment se fa un viatge diari d'anada i tornada, sortint de aquí a les 3 de la tarda per a arribar a Barcelona amb l'express de les 8 del vespre. El viatge de retorn es sortint de Barcelona a les 5 de la tarda per a arribar amb l'auto a Olot a les 10 de la nit. El despatx està establert en l'antiga casa Martir Rosell.

Estant el jove Vicens Garriga de 33 anys natural de Llorà, treballant en la pedrera de Castellfullit s'eslleivissà una roca del cingle amb tant mala sort que li trenca les cuixes.

Fou traslladat per la benemèrita Creu Roja al Hospital de Girona.

La germana de nostre volgut amic En Francisco Picola, ha donat felicitament a llum un robust nen. Felicitem coralment an els joves esposos.

La «Federació Obrera» local, celebrà la festa del treball del dia 1er. de Maig, socorreguent amb un donatiu en metàlic als pobres que concòrren a «La Caritat» i celebrant al vespre un *Mitin* al Teatre Principal, essent molt aplaudits tots els qui hi prengueren part.

Des de'l 28 d'Abril al 4 de Maig, aquesta Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha obert 13 llibretes noves, ha

rebut per impositcions 17,039' pessetes i n'ha pagat 9,060' per reintegres d'estalvis i plassos mensuals de pensió.

Durant la vinenta setmana actuarà de Vocal de torn D. Joaquim Casabó i Puigdelabellacasa.

Durant el mes d'Abril han ingressat 63,908' pessetes per impositcions, s'en han pagat 28,629' per reintegres i pagos de pensió i s'han obert 32 llibretes noves.

Els préstams realitzats fins a 30 d'Abril per dita Sucursal puguen a 241,894' pessetes de les quals 148,528' corresponen a préstams vigents actualment.

El moviment de població ocorregut des del dia 26 d'Abril al 2 de Maig, ha sigut com segueix:

Defuncions:—Pere Solé Collell-demont, 40 anys, casat; Carme Pujol Aubert, 70 anys, soltera; Pere Galobardes Marunys, 66 anys, casat; Isidre Calm Puigdomenech, 60 anys, casat.

Matrimonis:—Josep Pujolar Badosa amb Maria Font.

Naixements:—nena, filla de Josep Soy i Rosa Mallarach; nena, filla de Salvador Jofre i Carme Canal i nen, fill de Sebastià Amargant i Teresa Coma.

Diumenge tindrà lloc en el Teatre Principal l'anunciada funció, posant-se en escena les pessetes en un acte *El triomf de la carn, ¡Tot anat bé... es un noi!* i *Roncar despierto*; alternant-se amb diferents números que executarà la «Rondalla Olotina».